

Warszawa, dnia 15 lutego 2017 r.

**Opinia do ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia
Rolnictwa**

(druk nr 419)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa wprowadza w życie procedowaną równolegle ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa, która ma wejść w życie z dniem 1 września 2017 r.

Na podstawie wprowadzonych zmian Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa będzie wykonywał dotychczasowe zadania Agencji Nieruchomości Rolnych, w tym będzie zarządzał Zasobem Własności Rolnej Skarbu Państwa i realizował zadania dotyczące tego zasobu na dotychczasowych zasadach określonych w przepisach o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Krajowy Ośrodek będzie realizował zadania dotyczące kształtowania ustroju rolnego, przejmie część zadań Agencji Rynku Rolnego oraz nowe zadania powierzone ustawą. Krajowy Ośrodek będzie odpowiadać za politykę rolną, w szczególności w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, zadań wynikającymi z paktu dla obszarów wiejskich w zakresie marketingu rolniczego, budowy systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii oraz nadzoru właścicielskiego nad spółkami o szczególnym znaczeniu dla gospodarki.

Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa przejmie realizację zadań wynikających z ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, zadań instytucji pośredniczącej w systemie zarządzania programem operacyjnym w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym. Będzie uczestniczyć w realizacji programów, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki

spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, jako instytucja pośrednicząca, instytucja wdrażająca lub jako beneficjent. Ponadto Rada Ministrów może powierzyć Krajowemu Ośrodkowi realizację innych zadań niż określone powyżej, związanych z funkcjonowaniem rynków produktów rolnych i żywnościowych.

Aby osiągnąć zakładane cele, konieczne było dokonanie zmian w wielu ustawach, które regulują zadania wykonywane obecnie przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Agencję Nieruchomości Rolnych i Agencję Rynku Rolnego, w celu przyporządkowania określonych zadań odpowiednio Krajowemu Ośrodkowi albo Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. W ustawie zawarto szereg regulacji przejściowych i dostosowujących, które będą dotyczyć w szczególności skutków zmian w zakresie dotyczącym pracowników agencji, praw i obowiązków agencji, w tym ich mienia, postępowań administracyjnych prowadzonych przez organy funkcjonujące w strukturze tych agencji oraz postępowań sądowych, sądowo-administracyjnych i egzekucyjnych, w których stroną lub uczestnikiem są te agencje.

Ustawa daje podstawę do powołania pełnomocnika w celu przeprowadzenia powyższych zmian, wyposażonego w kompetencje, w szczególności w zakresie praw i obowiązków, które miałyby zostać przejęte w związku z przejęciem zadań przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa oraz zaoferowania wybranym pracownikom zatrudnienia w Krajowym Ośrodku.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 35. posiedzeniu w dniu 10 lutego 2017 r. w oparciu o przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 1217). Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisja wprowadziła do projektu poprawki polegające m.in. na:

- a) wydłużeniu *vacatio legis* o 2 miesiące – do 1 września 2017 r.,
- b) zmianie zasad prowadzenia gospodarki finansowej Zasobu Własności Rolnej,
- c) umożliwieniu przekazania niektórych zadań ARiMR jednostkom administracji skarbowej.

Sejm przyjął ustawę w brzmieniu uwzględniającym część poprawek zgłoszonych podczas drugiego czytania.

III. Uwagi szczegółowe

1. W art. 21 ust. 3 ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, nowelizowanej art. 22 ustawy znajduje się następujące odesłanie: „jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88)”.

Odesłań używa się w celu osiągnięcia skrótości tekstu lub zapewnienia spójności regulowanych instytucji prawnych (§ 156 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej).

Zastosowana konstrukcja odesłania wskazuje na dążenie do osiągnięcia skrótości tekstu przepisu (por. § 156 ust. 2 i 3 Zasad techniki prawodawczej). W tym wypadku przytoczenie treści art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej zamiast stosowania odesłania pozwoliłoby zachować krótszą formę przepisu. Ponadto zawarcie w treści przepisu całej normy prawnej bez posłużenia się odesłaniem jest rozwiązaniem przyjaznym dla adresata, który nie musi odszukiwać fragmentu normy w innym akcie prawnym.

Poniżej zawarte są dwie propozycje poprawki. Pierwsza w sposób dosłowny cytuje art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, a druga modyfikuje treść odesłania w sposób, który być może lepiej oddaje intencje ustawodawcy. Wyboru wersji poprawki należy dokonać po wysłuchaniu przedstawiciela projektodawcy.

1) w art. 22, w pkt 7, w art. 21 w ust. 3 wyrazy „jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88)” zastępuje się wyrazami „urzędem celno-skarbowym wraz z podległymi oddziałami celnymi”;

2) w art. 22, w pkt 7, w art. 21 w ust. 3 wyrazy „jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88)” zastępuje się wyrazami „urzędem celno-skarbowym”;

2. Zgodnie z art. 21a ustawy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, nowelizowanej art. 22 ustawy Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa przeprowadza kontrole podmiotów uczestniczących w mechanizmach administrowanych przez Krajowy Ośrodek określonych w ustawie.

Przepis jest dokładnym powtórzeniem treści art. 19 ust. 1 ustawy o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa. Dlatego jest zbędny i powinien zostać skreślony.

Propozycja poprawki:

w art. 22 skreśla się pkt 8;

Jeżeli powyższa poprawka nie zostanie wprowadzona należy zmodyfikować treść art. 21a ust. 2, gdyż przepisy ustawy o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa znajdują zastosowanie wprost, a nie odpowiednio.

Propozycja poprawki:

w art. 22 w pkt 8, w art. 21a w ust. 2 skreśla się wyraz „odpowiednio”;

3. W poleceniu nowelizacyjnym dotyczącym art. 6 ustawy o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (nowelizowanej art. 34 ustawy) zawarto nakaz dodania pkt 3–17, po czym do przepisu dodano siedem punktów oznaczonych liczbami od 3 do 9.

Wobec powyższego należy poprawić polecenie nowelizacyjne w następujący sposób:

w art. 34 w pkt 2 w lit. a w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „pkt 3–17” zastępuje się wyrazami „pkt 3–9”;

4. Na podstawie art. 10a ust. 1 dodawanego do ustawy o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (nowelizowanej przez art. 34 ustawy) jeżeli przepisy ustawy lub przepisy odrębne nie stanowią inaczej, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 7, art. 9, art. 10, art. 75 § 1, art. 77 § 1 oraz art. 81.

Wątpliwości budzi zakres stosowania przepisu. Językowa wykładnia prowadzi do wniosku, że o ile nie następuje wyłączenie na podstawie jakiegoś przepisu, to art. 10a ust. 1 znajdzie zastosowanie do każdej sprawy administracyjnej (np. w zakresie prawa budowlanego). Warto zauważyć, że analogiczny przepis w ustawie o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych (art. 7) ma ograniczony zakres stosowania do postępowań toczonych przed dyrektorami oddziałów terenowych oraz Prezesem Agencji Rynku Rolnego.

Przepis art. 10a ust. 1 ustawy o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wprowadza odstępstwa od podstawowych zasad postępowania administracyjnego. Przepis eliminuje zasadę:

- a) praworządności oraz podejmowania z urzędu lub na wniosek stron wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy (art. 7 K.p.a.),
- b) należytego i wyczerpującego informowania stron przez organ o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego; czuwania przez organ nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i udzielania stronom niezbędnych wyjaśnień i wskazówek (art. 9 K.p.a.),
- c) zapewnienia stronom czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwienia im wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (art. 10 K.p.a.)
- d) dopuszczenia jako dowód wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem (art. 75 § 1 K.p.a.),
- e) wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia przez organ całego materiału dowodowego (art. 77 § 1 K.p.a.),.

Pominięcie przepisów art. 75 § 1 i art. 77 § 1 K.p.a. wprowadza do postępowania zasadę dowolności prowadzenia postępowania dowodowego. Organ tym samym będzie mógł dowolnie pomijać dowody, wypaczając wynik postępowania dowodowego.

Być może autorzy przepisu chcieli przyznać pewnym kategoriom dowodów prymat w niektórych rodzajach postępowania administracyjnego. Zakładając, że cel taki byłby uzasadniony (należy pamiętać, że każde ograniczenie korzystania ze środków dowodowych

sprzyja rozbieżności wyniku postępowania dowodowego oraz prawdy materialnej), to należało go osiągnąć poprzez szczególne regulacje w przepisach normujących te rodzaje postępowań administracyjnych.

Ponadto powyższe modyfikacje procedury administracyjnej sprawiają, że strona postępowania dla realizacji swoich praw będzie potrzebowała profesjonalnego pełnomocnika. Należy jednak pamiętać, że procedura administracyjna nie przewiduje możliwości zwrotu stronie kosztów poniesionych na wynagrodzenie takiego pełnomocnika.

Ze względu na przyjęte rozwiązania zastosowana procedura nie daje gwarancji realizacji materialnych praw stronie postępowania. Jest to przejaw braku lojalności ustawodawcy wobec adresata normy prawnej, co mogłoby zostać poczytane nawet za naruszenie zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji).

Wobec powyższego proponuję skreślenie art. 10a ust. 1. Propozycja poprawki:

w art. 34 w pkt 6, w art. 10a skreśla się ust. 1;

5. Na podstawie art. 45 ustawy z dniem 31 sierpnia 2017 r. znosi się Agencję Rynku Rolnego i Agencję Nieruchomości Rolnych (ust. 1), a z dniem 1 września 2017 r. tworzy się Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (ust. 2).

Wyrażenie „z dniem 31 sierpnia 2017 r.” należy rozumieć w ten sposób, że oznacza początek dnia 31 sierpnia 2017 r. W konsekwencji w trakcie tego dnia nie będą już istniały Agencja Rynku Rolnego i Agencja Nieruchomości Rolnych, a jeszcze nie będzie działał Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa.

Aby uniknąć tej luki należy zmienić termin określony w art. 45 ust. 1. Konsekwencją poprawki powinna być zmiana terminu wskazanego w art. 46 ust. 3 oraz wejście w życie art. 45 w dniu 1 września 2017 r.

Propozycja poprawek:

1) w art. 45 w ust. 1 wyrazy „31 sierpnia 2017 r.” zastępuje się wyrazami „1 września 2017 r.”;

2) w art. 46 w ust. 3 wyrazy „31 sierpnia 2017 r.” zastępuje się wyrazami „1 września 2017 r.”;

3) w art. 61 skreśla się wyrazy „art. 45.”;

6. Na podstawie art. 46 ust. 2 Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa z dniem 1 września 2017 r. z mocy prawa wstępuje w ogół praw i obowiązków znoszonej Agencji Rynku Rolnego, z wyjątkiem praw i obowiązków, w które wstępuje Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Zgodnie z ust. 3 tego artykułu Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z mocy prawa wstępuje w prawa i obowiązki Agencji Rynku Rolnego związane z wykonywaniem zadań, które z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się zadaniami Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi i minister właściwy do spraw rynków rolnych określą, w drodze zarządzenia, wykaz praw i obowiązków, o których mowa w ust. 3, w które wstępuje Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (art.46 ust. 4).

Tak określony rozdział praw i obowiązków pomiędzy Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa oraz Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa może w praktyce budzić wątpliwości co do przynależności poszczególnych praw i obowiązków do poszczególnych podmiotów.

Po pierwsze. Nieprecyzyjne jest kryterium związku z wykonywaniem zadań. Po drugie ze względu na zastosowaną w ustawie konstrukcję ustawowego delegowania zadań rodzi się wątpliwość jak kwalifikować delegowane przez ustawodawcę zadania Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa. Takie zadania można w świetle art. 46 ust. 3 traktować, jako zadania jednego albo drugiego z tych podmiotów. Po trzecie. Rozstrzygające o przejściu praw i obowiązków na Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa mógłby być wykaz sporządzony na podstawie art. 46 ust. 4. Należy jednak pamiętać, że w obecnym brzmieniu przepisu wykaz nie ma charakteru powszechnie obowiązującego. Nie będzie więc skuteczny wobec podmiotów zewnętrznych.

Dla zapewnienia pewności obrotu prawnego należy jednoznacznie wskazać, które prawa i obowiązki przechodzą na każdego z sukcesorów.

Jednym z możliwych rozwiązań jest wskazanie na jeden z podmiotów jako następcę prawnego Agencji Rynku Rolnego, oraz wyraźne wskazanie aktem powszechnie obowiązującym praw i obowiązków, które przechodzą na drugi podmiot.

Ponadto przepisy art. 46 wymagają korekt redakcyjnych. Niepotrzebne jest używanie wyrazów „z mocy prawa”, oraz warto zastąpić wyrażenie „ogół praw i obowiązków”, jako niejednoznaczne wyrazami „prawa i obowiązki”.

Propozycja poprawki:

w art. 46:

a) w ust. 1 i 2 wyrazy „z mocy prawa wstępuje w ogół praw i obowiązków” zastępuje się wyrazami „wstępuje w prawa i obowiązki”,

b) skreśla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi i minister właściwy do spraw rynków rolnych określą, w drodze rozporządzenia, wykaz praw i obowiązków znoszonej Agencji Rynku Rolnego, w które z dniem 1 września 2017 r. wstępuje Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, mając na względzie zakres zadań, które z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się zadaniami Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.”;

7. Stosunek pracy pracowników Agencji Nieruchomości Rolnych i pracowników Agencji Rynku Rolnego wygasa w dniu 31 sierpnia 2017 r. m. in. jeżeli w terminie do dnia 31 maja 2017 r. nie zostanie im zaproponowane zatrudnienie (art. 51 ust. 7 pkt 3).

Tak sformułowany przepis może spowodować, że zatrudnienie stracą nawet te osoby, które zgodnie z wolą Pełnomocnika do spraw utworzenia Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa lub Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa miały otrzymać propozycję zatrudnienia.

Wynika to z obowiązującej w polskim prawie cywilnym zasadzie doręczenia (Oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. – art. 61 § 1 Kodeksu cywilnego).

Oznacza to, że jeżeli oferta zatrudnienia zostanie wysłana w terminie, ale na skutek opóźnienia w dostarczeniu pisma, adresat otrzyma je po dniu 31 maja 2017 r., to termin nie zostanie dochowany.

Aby uniknąć takich sytuacji można np. wprowadzić zasadę, że termin zostanie zachowany, jeżeli pismo zostanie złożone w placówce pocztowej.

Propozycja poprawki:

w art. 51 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Terminy określone w ust. 3, 4 i ust. 7 pkt 3 uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1114, z późn. zm.).”;

8. Na podstawie art. 51 ust. 8 wcześniejsze niż w przypadkach określonych w ust. 7 rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem Agencji Nieruchomości Rolnych lub Agencji Rynku Rolnego może nastąpić za wypowiedzeniem.

Przepis pomija możliwość wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy na innej podstawie niż wypowiedzenie (np. rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia – art. 52 i następne Kodeksu pracy).

Wydaje się, że jest to błąd ustawodawcy. Naprawienie tego błędu może polegać na skreśleniu ust. 8. Opiniowana ustawa nie wyłącza stosowania Kodeksu pracy, więc skreślenie ust. 8 spowoduje, że przewidziane w Kodeksie sposoby rozwiązania stosunku pracy nadal będą mogły znaleźć zastosowanie, mimo braku wyraźnego przepisu, który na to zezwoli.

Propozycja poprawki:

w art. 51 skreśla się ust. 8;

9. Jeżeli zmiana treści przepisu upoważniającego polega na tym, że zmienia się organ upoważniony do wydania aktu wykonawczego, przyjmuje się, że taki akt zachowuje moc obowiązującą; w takim przypadku organem upoważnionym do zmiany lub uchylecia aktu

wykonawczego wydanego na podstawie zmienionego przepisu upoważniającego jest organ wskazany w zmienionym upoważnieniu (art. 32 § 3 Zasad techniki prawodawczej).

Nowelizacja przepisów upoważniających zawartych w art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej, art.9 ust. 5 oraz art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 27 maja 2015 r. o finansowaniu wspólnej polityki rolnej polega na zmianie organu upoważnionego do wydania rozporządzenia. Wobec tego rozporządzenia wydane na podstawie tych przepisów nadal będą obowiązywać, a co za tym idzie nie trzeba utrzymywać ich w mocy.

Propozycja poprawki:

w art. 60 w ust. 1:

a) w pkt 4 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy „oraz art. 10 ust. 5”,

b) skreśla się pkt 6;

10. W art. 60 ust. 2 wymieniono rozporządzenia, które mają zachować moc i mogą być zmieniane na podstawie obowiązujących przepisów upoważniających.

Wymienione w przepisie przepisy wykonawcze po wejściu ustawy w życie będą niezgodne z ustawami ze względu na użycie w ich treści nazw podmiotów, które przestaną istnieć lub utraciły kompetencje w danym zakresie spraw.

W art. 60 ust. 3 bezterminowo utrzymuje się w mocy przepisy wykonawcze, które wyznaczają Agencję Rynku Rolnego jako organ właściwy w określonych kategoriach spraw. Ponieważ przepis upoważniający do wydania rozporządzeń utraci moc ustawodawca zezwala na ich nowelizację i uchylenie na podstawie innego przepisu, odpowiadającego treściowo uchylanemu przepisowi upoważniającemu.

Na wstępie należy podkreślić, że zgodnie z § 33 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 marca 2016 r., możliwe jest jedynie czasowe utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych, a niedopuszczalne jest utrzymanie rozporządzeń w mocy bez określenia terminu, w którym przepisy utracą moc.

W dalszej kolejności należy zauważyć, że wymienione w art. 60 ust. 2 przepisy upoważniające nie są zmieniane opiniowaną ustawą, nie tracą więc mocy na podstawie § 32

ust. 2 (Jeżeli zmienia się treść przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego w ten sposób, że zmienia się rodzaj aktu wykonawczego, zakres spraw przekazanych do uregulowania aktem wykonawczym lub wytyczne dotyczące treści tego aktu, przyjmuje się, że akt wykonawczy wydany na podstawie tego przepisu upoważniającego traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie przepisu zmieniającego treść przepisu upoważniającego.). Nawet gdyby założyć, że tracą moc ze względu na pośrednią zmianę przepisu upoważniającego, to i tak nie można byłoby utrzymać w mocy tych przepisów ze względu na ich niezgodność z ustawą (§ 33 ust. Zasad techniki prawodawczej).

Wymienione przepisy wykonawcze będą musiały być znowelizowane, aby usunąć sprzeczność z ustawami, jako aktami wyższego rzędu w hierarchii źródeł prawa. Ponieważ ustawa ma wejść w życie z dniem 1 września 2017 r., istnieje wystarczająco dużo czasu na wprowadzenie odpowiednich nowelizacji.

Wobec powyższego proponuję skreślenie ust. 2 i 3. Propozycja poprawki:

w art. 60 skreśla się ust. 2 i 3.

11. Poprawki redakcyjne

1) w art. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 47 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Spełnienie warunku niemożliwości sprzedaży nieruchomości, w myśl art. 28 ust. 7 pkt 1, stwierdza Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa lub upoważniony przez niego wójt.”;

2) w art. 20 w pkt 4, w pkt 7 wyrazy „na ten wniosek” zastępuje się wyrazami „tym wnioskiem”;

3) w art. 34 w pkt 6, w art. 10b wyraz „Przepis” zastępuje się wyrazem „Przepisy”;

4) w art. 60 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „Przepisy” zastępuje się wyrazami „Dotychczasowe przepisy”;

Michał Gil

Główny legislator